
Kai Mykkänen (Svar på spørsmål)

Kiitoksia, Christian, ja tärkeä kysymys jälleen.

Ensinnäkin, kuten sanoin, kehitysyhteistyömäärärahat vuositasolla Suomessa ovat kasvussa ja hyviin hankkeisiin pystytään panostamaan edelleen, kun valitsemme ne riittävän tarkkaan. Varmasti siinä vaiheessa, kun velkaantuminen Suomessa saadaan kokonaan loppumaan, jos järkevästi toimitaan, mikä on mahdollista, tulee kysymys vakavin mieltein siitä, millä aikataululla pystymme panostamaan myös kasvavan bruttokansantuotteen tilanteessa ja miten pystymme kasvattamaan kehitysyhteistyön budjettia nopeammin kuin bruttokansantuote kasvaa.

Samalla kyllä viittaa siihen, mitä aiemmin täällä esimerkiksi Ville Rydman sanoi, että aivan yhtä tärkeää on se, mihin käytämme niitä varoja ja millä tavalla, ja että todella panostamme niihin hankkeisiin, joista syntyy tuloksia, ja valitsemme uudet hankkeet tulosperusteisesti. Vaikka se on tavallaan itsestäänselvyys, niin kyllä meillä ainakin Suomessa on huomattu, että kun on pakko, niin olemme löytäneet myös keinoja rakentaa sellaisen järjestelmän, jolla me voimme tarkemmin varmistaa sen, että yhdellä eurolla saadaan enemmän aikaan kuin viisi vuotta sitten. Silloin voi olla, että saamme leikkausten jälkeenkin aikaan saman kuin isommilla rahoilla. Totta kai kaikelle rahalle löytyisi tarvittavia kohteita. Siitä ei ole sinänsä epäilystä.

Myös sanon vielä sen, että kun me panostamme tähän sijoitusmuotoiseen riskijakorahoitukseen, tänä päivänä sen laskeminen ODA-rahoitukseksi tapahtuu vasta pitkän aikaa vuosien kuluessa sen mukaan, miten näitä rahoja sitten konkreettisesti maksetaan. Nyt niitä hankepäätöksiä tehdään 0,5 miljardin euron edestä uusista varoista tällä hallituskaudella. Se ei näy

täysin siinä, miten meidän ODA-prosenttimme lasketaan. Sikäli tämä tilanne Suomen osalta ei ole aivan niin huono kuin mitä tätä ODA-prosenttia tuijottamalla voisi nähdä.

En yhtään väitä, etteivätkö leikkaukset tuntuisi monessa kohtaa. Se on selvää, että täytyy vaikeita päätöksiä tehdä silloin, kun maa on kriisissä.

Skandinavisk oversættelse

Tack, Christian, återigen en viktig fråga. För det första, som jag sade växer biståndsanslagen i Finland på årsnivå och vi kan fortfarande satsa på bra projekt om vi väljer dem tillräckligt noggrant. I det skede då vi får ett slut på skuldsättningen i Finland, om vi agerar förnuftigt, vilket är möjligt, bör vi på allvar överväga hur fort vi kan öka våra insatser i en situation då bruttonationalprodukten växer och hur vi kan utöka biståndsbudgeten snabbare än bruttonationalprodukten växer. Samtidigt påpekar jag, vilket till exempel Wille Rydman tidigare sade, att det är minst lika viktigt vad vi använder pengarna till och på vilket sätt, att vi faktiskt satsar på sådana projekt som ger resultat och att vi väljer nya projekt med resultaten som utgångspunkt. Även om det på sätt och vis är en självklarhet så har vi i Finland märkt att vi, då vi varit tvungna, har lyckats skapa ett system där vi bättre kan se till att vi åstadkommer mer med en euro än vi gjorde för fem år sedan. Då kan det hända att vi också efter nedskärningarna kan åstadkomma mer än vi gjorde med större summor tidigare. Naturligtvis skulle det finnas bra mål för alla pengar. Det råder det inget tvivel om. Jag vill också påpeka att då vi satsar på denna investeringsbaserade riskdelningsfinansiering så räknas den om till ODA-finansiering först efter flera år baserat på hur pengarna konkret utbetalas. Nu fattas beslut om projekt till ett värde av 0,5 miljarder i nya medel under denna regeringsperiod. Det syns inte fullt ut i beräkningen av vår ODA-procent. Sådillvida är läget för Finlands del inte riktigt så dåligt som det kan verka om man stirrar på ODA-procenten. Jag vill inte alls påstå att inte nedskärningarna skulle märkas på flera håll. Det är klart att svåra beslut måste fattas då ett land är i kris.

Information

Tal nummer

145

Typ

Svar på spørgsmål

Person

[Kai Mykkänen](#)

Speaker role

Utrikeshandels- och utvecklingsminister

Datum

01.11.17 11:46

--